Eiropas Komisija - Runa
[Pārbaudīt pēc runātā teksta]

Priekšsēdētājas fon der Leienas runa par stāvokli Savienībā 2021. gadā

Strasbūrā, 2021. gada 15. septembrī

SAVIENĪBAS DVĒSELES ATMODA

Ievads

Priekšsēdētāja kungs!
Cienītās deputātes! Godātie deputāti!

Daudzi cilvēki izjūt, ka viņu dzīve ir apstājusies, kamēr pasaule galvu reibinošā tempā dodas uz priekšu.

Notikumi attīstās tik ātri un izaicinājumi ir tik milzīgi, ka reizēm tie ir grūti aptverami.

Šajā laikā mēs meklējam savu būtību. Cilvēki domā par savas dzīves jēgu, un notiek plašas diskusijas par kopīgām vērtībām un dalīšanos ar vakcīnām ar citām valstīm.

Taču, atskatoties uz pagājušo gadu un izvērtējot stāvokli Savienībā šodien, es it visā, ko darām, redzu izpaužamies gara spēku.

Robēra Šūmaņa vārdiem sakot, "Eiropai *ir vajadzīga dvēsele, ideāls un politiskā griba kalpot šim ideālam.*"

Pēdējo divpadsmit mēnešu laikā Eiropa šos vārdus ir redzējusi īstenojamies dzīvē.

Pasaulē lielākajā veselības krīzē, kāda nav pieredzēta veselu gadsimtu, mēs izvēlējāmies turēties kopā, lai visās Eiropas malās būtu vienlīdz pieejamas vakcīnas, kas glābj cilvēku dzīvību.

Dziļākajā *globālajā ekonomikas krīzē, kāda nav redzēta desmitiem gadu*, mēs izvēlējāmies turēties kopā, izveidodami instrumentu *NextGenerationEU*.

Un visu laiku smagākajā klimata krīzē, ko pieredz mūsu planēta, mēs atkal izvēlējāmies turēties kopā un sākt Eiropas zaļo kursu.

To mēs esam paveikuši kopā kā Komisija, Parlaments un 27 dalībvalstis. Kā vienota Eiropa. Un par to mēs varam būt lepni.

Taču koronavīrusa laiks vēl nav galā.

Pandēmijai ieilgstot, mūsu sabiedrībā vēl nav beidzies ciešanu laiks. Mēs nevaram padarīt par nebijušām cilvēku sirdssāpes, atdot dzīvību tiem, kas no tās šķīrušies, un pagriezt atpakaļ laiku, ko zaudējuši mūsu jaunieši. Pasaulei atveseļojoties nevienādā tempā, veidojas plaisas un mēs saskaramies gan ar jaunām, gan ar iesīkstējušām problēmām.

Tāpēc ir skaidrs: arī nākamais gads pārbaudīs mūsu raksturu.

Taču domāju, ka tieši pārbaudījumos atmirdz cilvēka gars — cilvēka dvēsele.

Redzot, kas notiek Savienībā, es zinu, ka Eiropa izturēs šo pārbaudījumu.

Šo pārliecību man sniedz iedvesma, ko varam smelties no Eiropas jaunatnes.

Jo mūsu jauniešiem empātija un solidaritāte nav tukši vārdi.
Viņi ir pārliecināti, ka esam atbildīgi par mūsu planētu.

Lai gan viņi raizējas par nākotni, viņi ir apņēmības pilni to padarīt labāku.

Mūsu Savienība kļūs stiprāka, ja savā rīcībā vairāk līdzināsies mūsu nākamajai paaudzei: domāsim dziļi, būsim apņēmīgi un uzņemsimies rūpes. Sakņosimies vērtībās un rīkosimies drosmīgi.

Šāda pieeja turpmākos divpadsmit mēnešus būs svarīgāka vairāk nekā jebkad. Šāds vēstījums ir ietverts nodomu vēstulē, ko šorīt nosūtīju Parlamenta priekšsēdētājam Sasoli un premjerministram Janšam par mūsu nākamā gada prioritātēm.

EIROPA — VIENOTA NEDIENĀS UN ATVESEĻOŠANĀS GAITĀ

Cienītās deputātes! Godātie deputāti!

Pandēmijā gads ir ilgs laiks.

Kad stāvēju jūsu priekšā pirms 12 mēnešiem, es nezināju, kad — un vai vispār — mūsu rīcībā būs droša un iedarbīga vakcīna pret Covid-19.

Taču šodien, neraugoties uz kritiku, Eiropa ir vadošajās pozīcijās pasaulē.

Eiropas Savienībā pilnībā vakcinēti ir vairāk nekā 70 procenti pieaugušo iedzīvotāju. Un mēs bijām vienīgie, kas pusi no mūsu teritorijā saražotajām vakcīnām piedāvāja citām pasaules valstīm. Visā ES mēs piegādājām vairāk nekā 700 miljonus devu, bet vēl vairāk nekā 700 miljonus nosūtījām ārpus Eiropas robežām — vairāk nekā 130 valstīm.

Mēs esam vienīgais reģions pasaulē, kam tas ir izdevies.

Pandēmija ir maratons, nevis sprints.

Mēs sekojām zinātnes atziņām.
Mēs pildījām Eiropai doto solījumu. Mēs pildījām pasaulei doto solījumu.
Mūsu pieeja bija pareiza, jo mēs rīkojāmies *Eiropas* garā. Un tā deva rezultātus!

Taču nav pamata ieslīgt pašapmierinātībā, lai gan mums ir visi iemesli būt pārliecinātiem par sevi.

Mūsu pirmā un vissteidzamākā prioritāte ir paātrināt vakcinācijas procesu pasaulē.

Valstīs ar zemiem ienākumiem ir administrēts mazāk nekā 1 % no pasaulē saražotajām vakcīnas devām — tas liecina par to, kādā mērogā pastāv netaisnīgums un cik steidzami ir jārīkojas. Tas ir viens no mūslaiku lielākajiem ģeopolitiskajiem jautājumiem.

"Eiropas komanda" investē miljardu eiro, lai palielinātu mRNS vakcīnu ražošanas jaudu Āfrikā. Mēs jau esam apņēmušies dalīties ar 250 miljoniem devu.

Šodien es varu paziņot, ka Komisija nāk klajā ar jaunu apņemšanos līdz nākamā gada vidum ziedot vēl 200 miljonus devu.

Tā ir ne tikai investīcija solidaritātē, bet arī globālajā veselībā.

Otrā prioritāte ir turpināt darbu tepat Eiropā.

Mēs redzam satraucošas atšķirības starp vakcinācijas tvērumu dažādās Savienības valstīs.

Tāpēc nedrīkstam zaudēt tempu.

Un Eiropa ir gatava. Mums ir nodrošināti vēl 1,8 miljardi devu. Ar tām pietiks mums un mūsu kaimiņreģioniem, kad vajadzēs sākt balstvakcināciju. Darīsim visu, kas ir mūsu spēkos, lai nodrošinātu, ka pašreizējā situācija neizvēršas par nevakcinēto iedzīvotāju pandēmiju.

Pēdējā prioritāte ir nostiprināt mūsu gatavību pandēmijām.

Pērn es teicu, ka ir pienācis laiks izveidot Eiropas veselības savienību. **Šodien mēs esam izpildījuši šo solījumu. Esam nākuši klajā ar priekšlikumu izveidot ES Veselības ārkārtas situāciju gatavības un reaģēšanas iestādi *HERA*un uzsākt tās darbību.**

Ar tās palīdzību varēsim agrāk un precīzāk risināt veselības apdraudējumus nākotnē.

Mūsu rīcībā ir inovācijas un zinātniskā kapacitāte, privātā sektora zināšanas un kompetentas valstu iestādes. Tagad tas viss ir jāapvieno, papildinot ar ievērojamu finansējumu.

Tāpēc es ierosinu **veselības jomā** sākt **jaunu gatavības un noturības misiju, kas aptvertu visu ES**. "Eiropas komanda" tai līdz 2027. gadam nodrošinātu investīcijas 50 miljardu eiro apmērā.

Tādējādi mēs būsim droši, ka neviens vīruss nespēs vietēja mēroga epidēmiju pārvērst globālā pandēmijā. Investīcijām tā ir vislabākā atdeve.

Cienītās deputātes! Godātie deputāti!

Eiropas veselības savienības izveidošana ir liels solis uz priekšu. Es gribētu pateikties Eiropas Parlamentam par jūsu atbalstu.

Mēs esam pierādījuši, ka, rīkojoties kopā, mēs spējam rīkoties strauji.

Kā piemēru minēšu kaut vai ES digitālo sertifikātu.

Līdz šim brīdim visā Eiropā ir izveidoti vairāk nekā 400 miljoni sertifikātu. Sistēmai ir pievienojušās 42 valstis no 4 kontinentiem.

Mēs martā ierosinājām to izveidot.

Jūs atbalstījāt šo ideju!
Trīs mēnešus vēlāk sertifikāts jau darbojās.

Pateicoties šīm kopīgajām pūlēm, kamēr citur pasaulē par to tikai runāja, tikmēr Eiropa to izdarīja.

Mums daudz kas izdevās. Mēs, lieki nekavējoties, izveidojām instrumentu *SURE*. Atbalstu no tā Eiropā saņēma 31 miljons darba ņēmēju un 2,5 miljoni uzņēmumu.

Mēs guvām mācību no pagātnē pieredzētā, kad bijām pārāk sašķelti un mūsu rīcība kavējās.

Atšķirība ir acīmredzama: iepriekšējā reizē vajadzēja 8 gadus, lai eirozonas IKP atgrieztos pirmskrīzes līmenī.

Šoreiz ir paredzams, ka 19 valstīs IKP pirmspandēmijas līmenī atgriezīsies jau šogad, bet pārējās — nākošgad. **Eirozonas izaugsme pēdējā ceturksnī ir apsteigusi gan ASV, gan Ķīnu.**

Un tas ir tikai sākums. No finanšu krīzes gūto mācību mums vajadzētu uzskatīt par brīdinošu piemēru. Toreiz Eiropa pārāk agri pasludināja krīzi par pārvarētu, un mums par to nācās samaksāt. Šo kļūdu mēs vairs neatkārtosim.

Labā ziņa ir tāda, ka *NextGenerationEU* līdzekļus mēs tagad investēsim gan *īstermiņa* atveseļošanā, gan *ilgtermiņa* labklājībā.

Mēs risināsim ekonomikas strukturālās problēmas: no darba tirgus reformas Spānijā līdz pensiju reformai Slovēnijā vai nodokļu reformai Austrijā.

Mēs veiksim vēl nepieredzēti plašas investīcijas 5G un platjoslas tīklos. Taču tikpat svarīgas ir investīcijas digitālajās prasmēs. Šā uzdevuma īstenošana prasīs līderu uzmanību, un būs vajadzīgs strukturēts dialogs visaugstākajā līmenī.

Mūsu atbildes reakcija dos skaidru ievirzi gan tirgiem, gan investoriem.

Taču, raugoties uz priekšu, mums arī jādomā par to, kā krīze ir mainījusi ekonomikas struktūru — palielinājusi parāda līmeni, atšķirīgi ietekmējusi dažādas nozares un radījusi jaunus darba modeļus.

Tālab Komisija turpmākajās nedēļās atsāks diskusiju par ekonomikas pārvaldības pārskatīšanu. Tās nolūks ir jau labu laiku pirms 2023. gada panākt vienprātību par to, kā rīkosimies turpmāk.

Cienītās deputātes! Godātie deputāti!

Drīz apritēs 30 gadi kopš ES vienotā tirgus izveides. 30 gadus tas Eiropā ir bijis progresa un labklājības dzinējspēks.

Pandēmijas sākumposmā mēs to aizstāvējām pret spiedienu, kas to būtu sadrumstalojis un izārdījis tā pamatus. Mūsu atveseļošanas procesā vienotais tirgus ir kvalitatīvu darba vietu un konkurences virzītājs.

It īpaši tas attiecas uz digitālo vienoto tirgu.

Pagājušajā gadā mēs nācām klajā ar vērienīgiem priekšlikumiem.

Par galveno digitālo platformu vārtziņa pilnvaru ierobežošanu.

Par to, lai šīs platformas uzņemtos savu demokrātisko atbildību.

Par inovācijas veicināšanu.

Par mākslīgā intelekta ievirzīšanu atbildīgās sliedēs.

Digitālā joma ir veiksmes atslēga, un kļūdas tajā var dārgi maksāt. Dalībvalstis par to ir vienisprātis. Digitalizācijas izdevumi, apgūstot *NextGenerationEU* līdzekļus, pat pārsniegs 20 % mērķrādītāju.

Tas liecina par to, cik nozīmīgas ir investīcijas Eiropas tehnoloģiskajā suverenitātē. Digitālā pārkārtošanās ir jāorganizē saskaņā ar mūsu noteikumiem un vērtībām.

Piemēram minēšu pusvadītājus, šīs niecīgās mikroshēmas, uz kuru pamata darbojas it viss: sākot ar viedtālruņiem un elektriskajiem skrejriteņiem un beidzot ar vilcieniem un veselām viedajām ražotnēm.

Bez mikroshēmām digitālā joma nevarētu pastāvēt. Kamēr mēs šeit runājam, daudzas ražošanas līnijas, neraugoties uz augošo pieprasījumu, jau ir samazinājušas jaudu pusvadītāju deficīta dēļ.

Taču, globālajam pieprasījumam sasniedzot nepieredzētus augstumus, Eiropas daļa visā vērtības ķēdē — no dizaina izstrādes līdz ražošanas jaudai — ir sarukusi. Mēs esam atkarīgi no modernāko mikroshēmu ražotājiem Āzijā.

Līdz ar to jautājums ir ne tikai par mūsu konkurētspēju. Tas ir arī tehnoloģiskās suverenitātes jautājums. Tāpēc pievērsīsim tam visu mūsu uzmanību.

Mēs nāksim klajā ar jaunu Eiropas Mikroshēmu aktu. Mums jāapvieno mūsu pētniecība, dizains un testēšanas jauda, kas ir pasaules līmenī. Mums jākoordinē ES un valstu investīcijas visā vērtības ķēdes garumā.

Mērķis ir kopā izveidot vismodernāko Eiropas mikroshēmu ekosistēmu, kas ietvers ražošanu. Tādējādi tiks nodrošinātas piegādes un pavērti jauni tirgi revolucionārām Eiropas tehnoloģijām

Jā, tas milzīgs izaicinājums. Un es zinu, ka dažs labs sacīs, ka to nevar izdarīt.

Bet to pašu pirms 20 gadiem teica arī par satelītnavigācijas sistēmu *Galileo*.

Paskatieties, kur atrodamies tagad. Pa visiem kopā mums tas ir izdevies. Šodien Eiropas satelīti nodrošina navigācijas sistēmu vairāk nekā 2 miljardiem viedtālruņu lietotāju visā pasaulē. Mēs esam pasaules līderi. **Tāpēc uzdrīkstēsimies atkal — šoreiz pusvadītāju jomā.**

Cienītās deputātes! Godātie deputāti!

Pandēmija ir atstājusi dziļas rētas un smagi iedragājusi mūsu sociālo tirgus ekonomiku.

Katru vakaru mēs pie savu mājokļu logiem un durvīm aplaudējām mediķiem — priekšplāna darbiniekiem.

Mēs visi izjutām, cik ļoti esam no viņiem atkarīgi. Šie cilvēki ziedo sevi darbam, kurā saņem nelielu atalgojumu un netiek aizsargāti tik daudz, kā būtu pelnījuši.

Aplausi varbūt ir pieklusuši, taču šīs spēcīgās emocijas mēs nedrīkstam palaist aizmirstībā.

Tieši tāpēc ir svarīgi īstenot **Eiropas sociālo tiesību pīlāru**.

Tas nozīmē kvalitatīvas darba vietas, taisnīgus darba apstākļus, labāku veselības aprūpi un līdzsvaru starp darbu un privāto dzīvi.

Pandēmija mums ir iemācījusi saprast laika vērtību. Nekas nav vērtīgāks par laiku, ko esam veltījuši saviem tuviniekiem.

Tāpēc mēs ierosināsim jaunu Eiropas Aprūpes stratēģiju.

Lai ikviens varētu saņemt vislabāko aprūpi, kāda vien ir pieejama, un dzīvē rast labāku līdzsvaru. Taču sociālo taisnīgumu rada ne tikai sabalansēts laiks, bet arī taisnīga nodokļu politika.

Sociālajā tirgus ekonomikā ir tikai atzīstami, ka uzņēmumi strādā ar peļņu. *Taču šī peļņa tiek gūta*,

pateicoties vairākiem priekšnosacījumiem — infrastruktūras kvalitātei, sociālajai drošībai un izglītības sistēmām.

Līdz ar to taisnīgs šo uzņēmumu ieguldījums ir mazākais, ko no tiem varam gaidīt. Tāpēc mēs turpināsim cīņu pret nodokļu nemaksāšanu un krāpšanos ar nodokļiem.

Mēs ierosināsim tiesību aktu, kas palīdzēs atklāt slēpto peļņu, kura tiek maskēta pastkastītes uzņēmumos. Un darīsim visu, lai panāktu vēsturisko globālo vienošanos par uzņēmumu nodokļa minimālajām likmēm.

Adekvāta nodokļu maksāšana ir ne tikai valsts finanšu, bet pirmām kārtām arī taisnīguma jautājums.

Cienītās deputātes! Godātie deputāti!

Mēs visi esam izmantojuši Eiropas sociālās tirgus ekonomikas priekšrocības. Un mums jāgādā par to, lai uz šiem pamatiem arī nākamā paaudze varētu veidot savu nākotni.

Mūsu jaunā paaudze ir augsti izglītota, izteikti talantīga un ārkārtīgi motivēta. Šai paaudzei ir nācies no daudz kā atteikties, lai parūpētos par līdzcilvēku drošību.

Būt jaunam parasti nozīmē sev atklāt pasauli. Piedzīvot ko jaunu. Iegūt draugus visam mūžam. Atrast pašam savu ceļu. Un ko mēs prasījām no mūsdienu jauniešiem? Ievērot distanci, sēdēt mājās un mācīties attālināti. Ilgāk nekā gadu.

Tāpēc viss, ko grasāmies darīt — no zaļā kursa līdz *NextGenerationEU* —, būs veltīts tam, lai aizsargātu viņu nākotni.

Šā iemesla dēļ instruments *NextGenerationEU* ir jāfinansē **no jaunajiem pašu resursiem**, kuru koncepciju mēs šobrīd izstrādājam.

Taču mums jāparūpējas arī par to, lai negribot neveidotos jaunas lamatas. Eiropai ir vajadzīga visa tās jaunatne.

Mums jāuzmundrina tie, kurus sistēma nepamana. Tie, kuriem nav darba. Tie, kuri nekur nemācās.

Viņiem **mēs piedāvāsim jaunu programmu *ALMA***.

ALMA šiem jauniešiem sniegs iespēju iegūt pagaidu darba pieredzi citā dalībvalstī.

Jo arī viņi ir pelnījuši tādu pašu iespēju kā *Erasmus*. Tā ļaus viņiem apgūt prasmes, izveidot saikni un apzināties savu Eiropas identitāti.

Taču, ja vēlamies, lai mūsu Savienība vairāk līdzinātos viņiem, mums jādod jauniešiem iespēja ietekmēt Eiropas nākotni. Mūsu Savienības dvēselei un redzējumam jābūt tādiem, kas spēj viņus aizraut.

Tieši par to runāja Žaks Delors, uzdodams jautājumu: *"Kā gan var klāties Eiropai, ja jaunieši to neuzskata par kopīgu projektu un neredz tajā izpaužamies savu nākotni?"*

Tāpēc mēs ierosinām 2022. gadā atzīmēt Eiropas Jaunatnes gadu. Šis gads būs veltīts jauniešiem, kuri no tik daudz kā ir atteikušies citu labā. Tieši jauniešu dalību mēs gaidām konferencē par Eiropas nākotni.

Tā ir viņu nākotne, un tai jābūt viņu konferencei.

Un, kā jau uzsvērām sava pilnvaru termiņa sākumā, Komisija savās likumdošanas iniciatīvās iestrādās konferencē nolemto.

EIROPA — VIENOTA ATBILDĪBĀ

Cienītās deputātes! Godātie deputāti!

Šī ir paaudze ar sirdsapziņu. Viņi liek mums darīt vairāk un rīkoties straujāk, lai pārvarētu klimata krīzi.

Vasaras notikumi tikai izskaidroja, kāpēc. Mēs redzējām plūdus Beļģijā un Vācijā un mežu ugunsgrēkus Grieķijas salās un Francijas kalnos.

Un, ja mēs neticam savām acīm, mums ir tikai jāseko zinātnei.

ANO nesen publicēja Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes ziņojumu. Tā ir iestāde klimata pārmaiņu *zinātnes* jomā.

Ziņojums nerada nekādas šaubas. Klimata pārmaiņas ir cilvēka radītas. Taču, tā kā tās ir cilvēka radītas, mēs varam kaut ko darīt.

Kā es nesen dzirdēju sakām: **Tā ir sasilšana. Tie esam mēs. Mēs esam pārliecināti. Situācija ir slikta. Bet mēs to varam labot.**

Un pārmaiņas jau notiek.

Šā gada pirmajā pusē Vācijā tika reģistrēts vairāk elektroautomobiļu nekā dīzeļdzinēja automobiļu. Polija tagad ir ES lielākā automobiļu akumulatoru un elektrisko autobusu eksportētāja. Vai, piemēram, **jaunais Eiropas *Bauhaus***, kas izraisīja radošuma sprādzienu arhitektu, dizaineru, inženieru vidū visā Savienībā.

Ir skaidrs, ka process ir iekustējies.

Un tieši tas ir Eiropas zaļā kursa pamatā.

Pagājušā gada runā es paziņoju par mūsu mērķi līdz 2030. gadam samazināt emisijas vismaz par 55 %.
Kopš tā laika mēs kopā esam pārvērtuši savus klimata mērķus juridiskās saistībās.
Un mēs esam pirmā lielākā tautsaimniecība, kas nāk klajā ar visaptverošiem tiesību aktiem, lai to panāktu.

Jūs esat redzējuši, cik detaļas ir sarežģītas. Taču mērķis ir vienkāršs. Mēs noteiksim cenu piesārņojumam. Mēs attīrīsim patērēto enerģiju. Mums būs viedāki automobiļi un tīrākas lidmašīnas.

Un mēs gādāsim par to, ka vērienīgāki mērķi klimata jomā tiek apvienoti vērienīgākiem sociālajiem mērķiem. **Tai ir jābūt taisnīgai pārejai uz zaļo ekonomiku. Tāpēc mēs ierosinājām jauna Sociālā klimata fonda izveidi**, lai risinātu enerģētiskās nabadzības problēmu, no kuras cieš jau 34 miljoni Eiropas iedzīvotāju.

Es paļaujos uz to, ka gan Parlaments, gan dalībvalstis saglabās šo pasākumu kopumu un vērienīgos mērķus.

Runājot par klimata pārmaiņām un dabas krīzi, **Eiropa var darīt daudz**. Un tā atbalstīs citus. Ar lepnumu **šodien paziņoju, ka ES divkāršos ārējo finansējumu bioloģiskajai daudzveidībai**, jo īpaši visneaizsargātākajām valstīm.

Taču Eiropa to nevar paveikt vienatnē.

Glāzgovā COP26 sanāksmē pasaules sabiedrība piedzīvos patiesības brīdi.

Lielākās tautsaimniecības — no ASV līdz Japānai — ir izvirzījušas mērķus klimatneitralitātes sasniegšanai 2050. gadā vai drīz pēc tam. Tie tagad ir jāpapildina ar konkrētiem plāniem, kas sagatavoti līdz Glāzgovas sanāksmei. Jo pašreizējās saistības 2030. gadam nesasniegs mērķi — novērst globālo sasilšanu par 1,5°C.

Atbildīga ir katra valsts!

Prezidenta Sji Ķīnai izvirzītie mērķi ir iepriecinoši. Taču mēs aicinām to pašu vadību izklāstīt, kā Ķīna tos sasniegs. Pasaule justos atvieglota, ja Ķīna parādītu, ka līdz desmitgades vidum tā varētu sasniegt emisiju maksimumu un samazināt ogļu izmantošanu pašu mājās un ārvalstīs.

Lai gan atbildīga ir katra valsts, lielākajām tautsaimniecībām ir īpašs pienākums pret *vismazāk* attīstītajām un *vismazāk* aizsargātajām valstīm. **Klimatfinansējums** šīm valstīm ir svarīgs — gan attiecībā uz klimata pārmaiņu mazināšanu, gan pielāgošanos tām.

Meksikā un Parīzē pasaule apņēmās līdz 2025. gadam nodrošināt 100 miljardus dolāru gadā.

Mēs pildām savas saistības. **"Eiropas komanda" piešķir 25 miljardus dolāru gadā.** Taču citas valstis joprojām rada milzu iztrūkumu virzībā uz globālā mērķa sasniegšanu.

Šā iztrūkuma novēršana palielinās panākumu izredzes Glāzgovas sanāksmē.

Šodien mans vēstījums ir tāds, ka Eiropa ir gatava darīt vairāk. **Mēs tagad ierosināsim klimatfinansējumam līdz 2027. gadam piešķirt papildu 4 miljardus eiro.** Taču mēs sagaidām, ka arī Amerikas Savienotās Valstis un mūsu partneri palielinās savu ieguldījumu.

Klimatfinansējuma iztrūkuma novēršana, ASV un ES rīkojoties kopā, būtu spēcīgs signāls globālajai līderībai klimata jomā. Ir laiks rīkoties.

Cienītās deputātes! Godātie deputāti!

Šī līderība klimata un ekonomikas jomā ir būtiska Eiropas globālo un drošības mērķu sasniegšanai.

Tā atspoguļo arī plašākas pārmaiņas pasaulē laikā, kad notiek pāreja uz jaunu starptautisko kārtību.

Mēs esam nonākuši **jaunā hiperkonkurences laikmetā**.

Laikmetā, kurā dažam labam ietekmes iegūšanas nolūkos visi līdzekļi ir labi: no vakcīnu solījumiem un aizdevumiem ar augstām procentu likmēm līdz raķetēm un maldinošai informācijai.

Laikmetā, kurā valda reģionālā sāncensība un lielvaras pārorientē savu uzmanību cita uz citu.

Nesenie notikumi Afganistānā nav šo pārmaiņu cēlonis, bet gan ir to simptoms.

Pirmkārt un galvenokārt, es vēlos skaidri pateikt: **mēs atbalstām afgāņu tautu**. Sievietes un bērnus, prokurorus, žurnālistus un cilvēktiesību aizstāvjus.

Es jo īpaši domāju par sievietēm tiesnesēm, kuras tagad slēpjas no vīriešiem, kurus viņas ielikušas cietumā. Viņas ir pakļautas riskam saistībā ar savu devumu tiesiskumam un likuma varai. Mums viņas ir jāatbalsta, un mēs saskaņosim visus centienus ar dalībvalstīm, lai panāktu viņu drošību.

Un mums ir jāturpina atbalstīt visus Afganistānas iedzīvotājus viņu pašu valstī un kaimiņvalstīs. Mums jādara viss iespējamais, lai novērstu reālu plaša bada un humanitārās katastrofas risku. Mēs dosim savu artavu. Mēs atkal palielināsim humāno palīdzīgu Afganistānai par 100 miljoniem eiro.

Tā būs daļa no jaunas, plašākas **Afganistānas atbalsta paketes**, ar ko nāksim klajā nākamajās nedēļās, lai apvienotu visus mūsu centienus.

Cienītās deputātes! Godātie deputāti!

Noraudzīties notikumu attīstībā Afganistānā bija patiesi sāpīgi visām kritušo militārpersonu ģimenēm.

Mēs noliecam galvas to karavīru, diplomātu un humānās palīdzības darbinieku priekšā, kuri upurēja savu dzīvību.

Lai viņu devums nekad nebūtu velts, mums ir jāpārdomā, kā šī misija varēja tik strauji beigties.

Ir radušies ļoti satraucoši jautājumi, kas sabiedrotajiem būs jārisina NATO ietvaros.

Tomēr nav tāda drošības un aizsardzības jautājuma, uz kuru atbilde ir *mazāka* sadarbība. Mums ir jāiegulda kopīgajā partnerībā un jāizmanto katras puses unikālās priekšrocības.

Tāpēc mēs kopā ar ģenerālsekretāru Jensu Stoltenbergu strādājam pie jaunas ES un NATO kopīgās deklarācijas, ar kuru nāksim klajā līdz gada beigām.

Taču tā ir tikai viena vienādojuma daļa.

Eiropa var — un ir skaidrs, ka tai vajadzētu — spēt un vēlēties darīt vairāk viena pati. Taču, ja vēlamies darīt vairāk, vispirms ir jāpaskaidro, kāpēc. Es redzu trīs plašas kategorijas.

Pirmkārt, mums ir jānodrošina stabilitāte mūsu kaimiņvalstīs un dažādos reģionos.

Mūs ar pasauli savieno jūras šaurumi, vētrainas jūras un plašas sauszemes robežas. Šīs ģeogrāfijas dēļ Eiropa labāk nekā citi apzinās, ka tad, ja krīze ārzemēs netiek savlaicīgi risināta, šī krīze nonāk līdz jums.

Otrkārt, apdraudējumu, ar kuriem mēs saskaramies, raksturs strauji attīstās: no hibrīduzbrukumiem vai kiberuzbrukumiem līdz pieaugošajai bruņošanās sacensībai kosmosā.

Revolucionārai tehnoloģijai ir bijusi liela līdzsvarojoša loma attiecībā uz to, kā agresīvas valstis vai nevalstiskas grupas mūsdienās var izmantot varu.

Lai nodarītu masveida kaitējumu, vairs nav vajadzīgas armijas un raķetes. Jūs varat paralizēt rūpnieciskās ražotnes, pilsētu administrācijas un slimnīcas — viss, kas jums nepieciešams, ir klēpjdators. Jūs varat izjaukt vēlēšanas, izmantojot viedtālruni un interneta pieslēgumu.

Trešais iemesls ir tas, ka Eiropas Savienība ir unikāla drošības nodrošinātāja. Būs misijas, kurās NATO vai ANO nepiedalīsies, bet kurās būtu vajadzīga ES klātbūtne.

Uz vietas mūsu kareivji plecu pie pleca strādā ar policistiem, juristiem un ārstiem, ar humānās palīdzības darbiniekiem un cilvēktiesību aizstāvjiem, ar skolotājiem un inženieriem.

Mēs varam apvienot militāros un civilos, kā arī diplomātijas un attīstības aspektus, un mums ir ilga vēsture miera veidošanā un aizsardzībā.

Labā ziņa ir tāda, ka pēdējo gadu laikā esam sākuši izstrādāt Eiropas aizsardzības ekosistēmu.

Taču mums ir vajadzīga Eiropas aizsardzības savienība.

Pēdējo nedēļu laikā ir notikušas daudzas diskusijas par ekspedīcijas spēkiem. Par to, cik daudz un kādu veidu spēkus mums vajadzētu: kaujas grupas vai ES izvietošanas spēkus.

Tas neapšaubāmi veido daļu no debatēm, un es uzskatu, ka tas veidos daļu no risinājuma.

Taču jo svarīgāks ir jautājums, kāpēc tas līdz šim nav darbojies.

Mums var būt visprogresīvākie spēki pasaulē, bet, ja nekad neesam gatavi tos izmantot, kāds no tiem labums?

Līdz šim mūs kavēja ne tikai spēju trūkums, bet arī politiskās gribas trūkums.

Un, ja mums radīsies šī politiskā griba, mēs varam daudz ko paveikt ES līmenī.

Ļaujiet man jums sniegt trīs konkrētus piemērus:

pirmkārt, mums ir jāveido pamats kolektīvai lēmumu pieņemšanai — to es saucu par situācijas apzināšanos.

Mēs ciešam neveiksmi, ja dalībvalstis, kas darbojas tajā pašā reģionā, nedalās ar savu informāciju Eiropas līmenī. Ir vitāli svarīgi, lai mēs uzlabotu sadarbību izlūkošanas jomā.

Taču runa nav tikai par izlūkošanu šaurā nozīmē.

Runa ir par to, lai tiktu apvienotas zināšanas no visiem dienestiem un visiem avotiem. Sākot ar kosmosu un beidzot ar policijas mācībspēkiem, sākot ar atvērto pirmkodu un beidzot ar attīstības aģentūrām. Viņu darbs sniedz mums unikālu zināšanu tvērumu un dziļumu.

Tās ir pieejamas!

Taču mēs tās varam izmantot apzinātu lēmumu pieņemšanai tikai tad, ja mums ir pilnīgs priekšstats. Un patlaban tāda nav. Mums ir zināšanas, taču tās ir nesaistītas. Informācija ir sadrumstalota.

Tāpēc ES varētu apsvērt izveidot savu Kopīgo situācijas apzināšanās centru, lai apvienotu dažādo informāciju.

Un lai būtu labāk sagatavota, pilnībā informēta un spētu pieņemt lēmumu.

Otrkārt, mums ir jāuzlabo sadarbspēja. Tāpēc mēs jau investējam līdzekļus kopīgās Eiropas platformās, sākot ar iznīcinātājlidmašīnām un beidzot ar bezpilota lidaparātiem un kiberjomu.

Tomēr mums ir jāturpina domāt par jauniem veidiem, kā izmantot visas iespējamās sinerģijas. Viens piemērs varētu būt PVN atcelšana Eiropā izstrādāta un ražota aizsardzības aprīkojuma iegādei.

Tas ne tikai palielinātu mūsu sadarbspēju, bet arī mazinātu mūsu atkarību.

Treškārt, mēs nevaram runāt par aizsardzību, nerunājot par kiberdraudiem. Ja viss ir savienots, visu var uzlauzt. Ņemot vērā resursu ierobežotību, mums ir jāapvieno savi spēki. Mums nevajadzētu aprobežoties tikai ar kiberdraudu novēršanu, bet arī censties kļūt par līderi kiberdrošības jomā.

Tam vajadzētu būt Eiropai, kurā tiek izstrādāti kiberaizsardzības instrumenti. Tāpēc mums ir vajadzīga **Eiropas kiberaizsardzības politika**, ieskaitot tiesību aktus par kopīgiem standartiem saskaņā ar **jauno Eiropas Kibernoturības aktu**.

Lai mēs varētu daudz paveikt ES līmenī. Taču arī dalībvalstīm ir jādara vairāk.

Tas sākas ar kopīgu novērtējumu par apdraudējumiem, ar ko saskaramies, un kopīgu pieeju to novēršanai. Gaidāmais **Stratēģiskais kompass** ir svarīgs šīs diskusijas process.

Mums ir jāizlemj, kā mēs varam izmantot visas iespējas, kas jau ir paredzētas Līgumā.

Tāpēc Francijas prezidentūras laikā prezidents Makrons un es sasauksim **samitu par Eiropas aizsardzību**.

Eiropai ir pienācis laiks sasniegt nākamo līmeni.

Cienītās deputātes! Godātie deputāti!

Spriedzes pilnākā pasaulē jūsu interešu aizsardzība nenozīmē tikai sevis aizstāvēšanu.

Tās mērķis ir veidot spēcīgas un uzticamas partnerības. Tā nav greznība — tas ir būtiski mūsu nākotnes stabilitātei, drošībai un labklājībai.

Šis darbs sākas, padziļinot partnerību ar mūsu tuvākajiem sabiedrotajiem.

Kopā ar ASV mēs izstrādāsim savu jauno programmu globālām pārmaiņām — no jaunās **Tirdzniecības un tehnoloģiju padomes** līdz veselības drošībai un ilgtspējai.

ES un ASV vienmēr būs stiprākas kopā.

Tas pats attiecas uz mūsu kaimiņiem **Rietumbalkānos**.

Līdz mēneša beigām es apmeklēšu šo reģionu, lai raidītu spēcīgu signālu, ka esam apņēmības pilni turpināt pievienošanās procesu. **Mēs esam parādā visiem tiem jauniešiem, kuri tic eiropeiskai nākotnei.**

Tāpēc mēs palielinām savu atbalstu, izmantojot mūsu jauno investīciju un ekonomikas plānu, kura vērtība ir aptuveni trešā daļa no reģiona IKP. Jo investīcijas Rietumbalkānu nākotnē ir investīcijas ES nākotnē.

Un mēs arī turpināsim ieguldīt mūsu partnerībās mūsu kaimiņvalstīs — aktīvāk iesaistīsimies Austrumu partnerībā un īstenosim jauno programmu Vidusjūras reģionam, kā arī turpināsim darbu pie dažādiem mūsu attiecību ar Turciju aspektiem.

Cienītās deputātes! Godātie deputāti!

Lai Eiropa kļūtu par aktīvāku pasaules norišu dalībnieci, tai jākoncentrējas arī uz nākamās paaudzes partnerībām.

Ņemot to vērā, **šodien pieņemtā jaunā ES stratēģija Indijas un Klusā okeāna reģionam ir atskaites punkts**. Tā atspoguļo reģiona pieaugošo nozīmi mūsu labklājībai un drošībai, kā arī to, ka autokrātiskie režīmi to izmanto, lai mēģinātu paplašināt savu ietekmi.

Eiropai ir jābūt klātesošākai un aktīvākai šajā reģionā.

Tāpēc mēs sadarbosimies, lai padziļinātu tirdzniecības saites, stiprinātu globālās piegādes ķēdes un izstrādātu jaunus investīciju projektus zaļo un digitālo tehnoloģiju jomā.

Šis ir paraugs tam, kā Eiropa var pārstrādāt savu modeli, lai savienotu pasauli.

Mums labi padodas ceļu finansēšana. Taču Eiropai nav jēgas būvēt ideālu ceļu starp Ķīnai piederošām vara raktuvēm un Ķīnai piederošu ostu.

Mums ir jākļūst gudrākiem attiecībā uz šāda veida investīcijām.

Tāpēc mēs drīzumā nāksim klajā ar savu jauno savienojamības stratēģiju *Global Gateway* ("Globālā vārteja").

Mēs veidosim **Globālās vārtejas partnerības** ar valstīm visā pasaulē. Mēs vēlamies investīcijas kvalitatīvā infrastruktūrā, kas savieno preču plūsmu, cilvēkus un pakalpojumus visā pasaulē.

Mēs izmantosim uz vērtībām balstītu pieeju, kas mūsu partneriem piedāvās pārredzamību un labu pārvaldību.

Mēs vēlamies izveidot saites, nevis atkarību!

Un mēs zinām, kā tas var darboties. Kopš vasaras jauns zemūdens optiskais kabelis savieno Brazīliju ar Portugāli.

Mēs investēsim kopā ar Āfriku, lai izveidotu tīra ūdeņraža tirgu, kas savieno abus Vidusjūras krastus.

Lai uzsāktu Globālās vārtejas darbību, mums ir vajadzīga "Eiropas komandas" pieeja. Mēs savienosim iestādes un investīcijas, bankas un darījumdarbības aprindas. Un mēs to izvirzīsim par prioritāti reģionālajos samitos, sākot ar nākamo ES un Āfrikas samitu februārī.

Mēs vēlamies pārvērst Globālo vārteju par uzticamu zīmolu visā pasaulē.

Es vēlos pateikt skaidri: darījumdarbība visā pasaulē, globālā tirdzniecība — tas viss ir labs un

nepieciešams. Taču to nekādā gadījumā nedrīkst īstenot uz cilvēku cieņas un brīvības rēķina.

Pasaulē ir 25 miljoni cilvēku, kas tiek ar draudiem vai piespiešanu iesaistīti piespiedu darbā. Mums nekad nebūs pieņemami, ka viņi tiek piespiesti ražot produktus un ka šie produkti pēc tam nonāk tirdzniecībā veikalos Eiropā.

Tāpēc mēs ierosināsim aizliegt mūsu tirgū produktus, kas ražoti, izmantojot piespiedu darbu.

Cilvēktiesības netiek pārdotas — ne par kādu cenu.

EIROPA — VIENOTA BRĪVĪBĀ UN DAUDZVEIDĪBĀ

Godātie deputāti, cilvēki nav kaulēšanās līdzekļi.

Paskatieties uz to, kas notika pie mūsu robežām ar Baltkrieviju. Režīms Minskā ir manipulējis ar cilvēkiem. Viņi ir iesēdinājuši cilvēkus lidmašīnās un burtiski dzinuši viņus Eiropas robežu virzienā.

Pret to nekad nedrīkst izturēties toleranti.

Un ātrā Eiropas reakcija to apliecina. **Esiet droši, ka mēs turpināsim atbalstīt Lietuvu, Latviju un Poliju.**

Sauksim lietas īstajos vārdos: šis ir hibrīduzbrukums ar mērķi destabilizēt Eiropu.

Cienītās deputātes! Godātie deputāti!

Tie nav atsevišķi gadījumi. Mēs redzējām līdzīgus incidentus pie citām robežām. Un mēs varam sagaidīt, ka tādus pieredzēsim atkal. Tāpēc, pilnveidojot Šengenas zonu, mēs paredzēsim jaunus līdzekļus, kā reaģēt uz šādu agresiju un nodrošināt vienotību mūsu ārējo robežu aizsardzībā.

Taču, kamēr mēs neatrodam kopsaucēju tam, kā pārvaldīt migrāciju, mūsu pretinieki turpinās to izmantot saviem mērķiem.

Tikmēr cilvēku tirgotāji turpina izmantot cilvēkus, raidot viņus nāvējošos maršrutos pāri Vidusjūrai.

Šie notikumi liecina, ka ikviena valsts ir ieinteresēta Eiropas migrācijas sistēmas veidošanā.

Jaunais Migrācijas un patvēruma pakts mums sniedz visu nepieciešamo, lai tiktu galā ar dažādajām situācijām, ar ko saskaramies.

Visi elementi jau ir pieejami. Tā ir līdzsvarota un humāna sistēma, kas noder visām dalībvalstīm *jebkuros apstākļos*. Mēs zinām, ka mēs varam rast kopsaucēju.

Tomēr gada laikā, kopš Komisija nāca klajā ar paktu, progress ir bijis ārkārtīgi lēns.

Manuprāt, šis ir īstais brīdis *Eiropas* migrācijas pārvaldības politikai. Tāpēc es aicinu jūs šajā palātā un dalībvalstīs paātrināt procesu.

Tas galu galā ir jautājums par uzticēšanos. Par uzticēšanos starp dalībvalstīm. Par Eiropas iedzīvotāju uzticēšanos, ka migrāciju var pārvaldīt. Par uzticēšanos, ka Eiropa vienmēr pildīs savu nezūdošo pienākumu pret cilvēkiem, kas ir aizsargāti vismazāk un kuru vajadzības ir vislielākās.

Ir daudz dedzīgi aizstāvētu viedokļu par migrāciju Eiropā, bet es uzskatu, ka kopsaucēja panākšana nav nemaz tik tāla.

Jo, ja pajautāsiet lielākajai daļai Eiropas iedzīvotāju, viņi piekristu, ka mums būtu jārīkojas, lai ierobežotu neatbilstīgu migrāciju, bet arī jārīkojas, lai nodrošinātu patvērumu tiem, kuri ir spiesti bēgt.

Viņi piekristu, ka mums būtu jāatgriež tie, kuriem nav tiesību uzturēties. Taču būtu jāuzņem tie, kas šeit ierodas legāli un sniedz tik būtisku ieguldījumu mūsu sabiedrībā un ekonomikā.

Un mums *visiem* būtu jāpiekrīt, ka migrācijas tematu nekad nevajadzētu izmantot šķelšanai vai kā manipulāciju instrumentu.

Esmu pārliecināta, ka var rast veidu, kā Eiropa var veidot uzticēšanos mūsu starpā saistībā ar migrācijas jautājumu.

Cienītās deputātes! Godātie deputāti!

Sabiedrībai, kas **sakņojas demokrātijā un kopīgās vērtībās**, ir stabili pamati. Tā uzticas cilvēkiem.

Tādējādi dzimst jaunas idejas un rodas pārmaiņas, tādējādi mēs pārvaram netaisnību.

Uzticēšanās šīm kopīgajām vērtībām vienoja mūsu Savienības dibinātājus pēc Otrā pasaules kara.

Tās pašas vērtības vienoja arī brīvības cīnītājus, kuri pirms vairāk nekā 30 gadiem lika sabrukt Dzelzs priekškaram.

Viņi ilgojās pēc demokrātijas.

Viņi gribēja ievēlēt valdību brīvās vēlēšanās.

Viņi alka dzīvot tiesiskā valstī, kurā visi likuma priekšā ir vienlīdzīgi.

Viņi ilgojās pēc runas brīvības un neatkarīgiem plašsaziņas līdzekļiem.

Viņi gribēja, lai represīvo izlūkdienestu ziņotāji vairs neizspiegotu savus līdzpilsoņus un lai varas gaiteņos beigtos korupcija.

Viņi alka pēc brīvības, kas ļauj atšķirties no vairākuma.

Kā to precīzi formulēja toreizējais Čehijas prezidents Vāclavs Havels, viņi ilgojās pēc "lieliskajām Eiropas vērtībām".

Šīs vērtības izriet no Eiropas kultūras, reliģijas un humānisma mantojuma.

Tās ir daļa no mūsu dvēseles, no mūsu būtības, kas šodien nosaka mūsu identitāti.

Šīs vērtības ir cieši nostiprinātas ES Līgumos.

Un mēs visi apņēmāmies tās ievērot, kad kā brīvas un neatkarīgas valstis kļuvām par šīs Savienības daļu.

Mēs esam apņēmušies aizstāvēt šīs vērtības. Un šī apņēmība nekad neizsīks.

Mūsu vērtību garants ir tiesiskā kārtība un **Eiropas Savienības Tiesas** spriedumi. Šie spriedumi ir saistoši. Un mēs raugāmies, lai tie tiktu izpildīti. Ikvienā mūsu Savienības dalībvalstī.

Tāpēc ka tiesiskuma aizsardzība ir ne tikai cēls mērķis, bet arī smags darbs un pastāvīgi centieni uzlabot situāciju.

Reformu rezultātā mūsu **ziņojumi par tiesiskumu** ir kļuvuši par šā procesa daļu. Daži piemēri ir tiesu sistēmas reformas Maltā vai pret korupciju vērstā izmeklēšana Slovākijā.

No 2022. gada mūsu ziņojumos par tiesiskumu tiks iekļauti arī konkrēti ieteikumi dalībvalstīm.

Tomēr dažās dalībvalstīs vērotās norises raisa bažas. **Un šajā sakarā es gribētu uzsvērt — sākumā vienmēr ir dialogs.**

Taču tas nav pašmērķis, dialogs tiek risināts ar nolūku. Tāpēc mūsu pieeja ir divējāda: dialogs, ko papildina izlēmīga rīcība.

To mēs apliecinājām pagājušajā nedēļā. Un to mēs darīsim arī turpmāk.

Jo, pastāvot tiesībām uz neatkarīgu tiesu varu un tiesībām uz vienlīdzīgu attieksmi likuma priekšā, cilvēkiem jābūt garantijai, ka viņi uz šīm tiesībām var paļauties, turklāt visā Eiropā un neatkarīgi no tā, vai viņi pieder vairākumam vai mazākumam.

Cienītās deputātes! Godātie deputāti!

Eiropas budžets ir skaitļos formulēta mūsu Savienības nākotne. Tādēļ budžets ir jāaizsargā.

Mums jāraugās, lai katrs eiro un katrs cents tiktu izlietots paredzētajam mērķim

un saskaņā ar tiesiskuma principiem. Investīcijas, kuras mūsu bērniem nodrošinās labāku nākotni,

nedrīkst nonākt apšaubāmās rokās.

Korupcija ne tikai apzog nodokļu maksātājus. Tā arī atgrūž investorus. Korupcija rada apstākļus, kad par lielu naudu var nopirkt arī lielas izdevības un tie, kuri ir pie varas, var apiet demokrātiskas valsts noteikumus.

Lai aizsargātu mūsu budžeta līdzekļus, mēs izmeklēsim ikvienu lietu, darot visu, kas ir mūsu spēkos.

Cienītās deputātes! Godātie deputāti!

Aizstāvēdami mūsu vērtības, mēs aizstāvam arī brīvību. Brīvību būt tādam, kāds esi, brīvību teikt to, kas ienāk prātā, brīvību mīlēt to, kuru liek tava sirds.

Turklāt brīvība nozīmē būt brīvam arī no bailēm. Pandēmijas laikā daudzām sievietēm šī brīvība bija liegta.

Tas bija īpaši smags laiks tām, kurām nebija, kur patverties un aizbēgt no saviem pāridarītājiem. Mums ir vajadzīgs gaismas stars tumsā, lai atrastu izeju no šīs ciešanu lejas, bet pāridarītājiem ir jāstājas tiesas priekšā.

Un sievietēm jāatgūst teikšana pār savu dzīvi.

Tāpēc līdz gada beigām mēs **ierosināsim tiesību aktu par tādas vardarbības apkarošanu, kas ir vērsta pret sievietēm**. Tajā tiks paredzēta kriminālvajāšana, preventīvi pasākumi un aizsardzība gan interneta vidē, gan reālajā dzīvē.

Runa ir par cilvēka cieņu un par taisnīgumu. Tā ir Eiropas dvēsele. Un mums jāpalīdz tai kļūt stiprākai.

Cienītās deputātes! Godātie deputāti!

Beigās es gribētu pievērst jūsu uzmanību brīvībai, caur kuru izskan visas pārējās brīvības, — tā ir mediju brīvība.

Žurnālisti un žurnālistes piedzīvo uzbrukumus tikai tāpēc, ka dara savu darbu.

Daži saņem draudus un tiek piekauti, bet citi — pat noslepkavoti. Un tas notiek pie mums, Eiropas Savienībā. Es gribētu minēt tikai dažus vārdus. Dafne Karuana Galicija, Jāns Kucjaks. Pēters de Vrīss.

Varbūt dažās detaļās šie stāsti atšķiras. Taču viens viņiem visiem ir kopīgs: viņi cīnījās par mūsu tiesībām uz informāciju. Un par to viņiem bija jāmirst.

Informācija ir sabiedrisks labums. Mums jāaizsargā tie, kas tajā vieš caurskatāmību, — žurnālisti un žurnālistes.

Tāpēc mēs šodien nācām klajā ar ieteikumu, kā labāk aizsargāt žurnālistus.

Turklāt mums jāiegrožo tie, kas apdraud mediju brīvību. Mediju uzņēmumi nav vienkārši saimnieciskās darbības veicēji.

To darbā ļoti liela nozīme ir neatkarībai. Tāpēc Eiropai ir vajadzīgs tiesību akts, kas nodrošina šādu neatkarību.

Nākošgad mēs ierosināsim **tiesību aktu par mediju brīvību**.

Jo, aizstāvot mūsu mediju brīvību, mēs aizstāvam arī demokrātiju.

Secinājums

Cienītās deputātes! Godātie deputāti!

Agrāk piesauktā Šūmaņa Eiropas ideāla nostiprināšana ir ilgstošs darbs.

Un mums nebūtu jāslēpj savas pieļautās nekonsekvences vai trūkumi.

Taču mūsu Savienība, pat ja tā nav perfekta, ir gan krāšņa savā vienreizībā, gan vienreizēja savā krāšņumā.

Tā ir Savienība, kurā mūsu *individuālā brīvība* sakņojas *spēcīgā sabiedrībā*.

Savienība, kuru veido tiklab mūsu *kopējā* vēsture un vērtības, kā arī *dažādās* kultūras un perspektīvas.

Savienība, kurai ir sava dvēsele.

Nav viegli atrast īstos vārdus, kuros izpaustos šīs sajūtas būtība. Taču vieglāk tos ir aizņemties no cilvēka, kas tevi ir iedvesmojis. Tāpēc es aicināju mums šodien piebiedroties goda viesi.

Varbūt jūs viņu pazīstat — tā ir **zelta medaļas ieguvēja no Itālijas**, kuras stāsts šovasar iekrita man sirdī.

Taču jūs droši vien nezināt to, ka vēl tikai aprīlī viņai pateica, ka viņas dzīvība ir apdraudēta. Viņu operēja, viņa cīnījās par izdzīvošanu un atveseļojās.

Un tikai 119 dienas pēc izrakstīšanas no slimnīcas viņa ieguva zelta medaļu paraolimpiskajās spēlēs. Cienītās deputātes, godātie deputāti, ļaujiet jūs iepazīstināt ar **Beatriči Vio**. Bebe ir izturējusi tik daudz grūtību, būdama pavisam jauna.

Viņas stāsts ir piemērs tam, kā *paveikt neiespējamo*. Kā gūt panākumus, pateicoties talantam, neatlaidībai un allaž pozitīvai attieksmei. Viņa ir īsts savas paaudzes iemiesojums: līdere un to vērtību aizstāve, par kurām viņa iestājas.

Un to visu viņa ir panākusi, dzīvojot ar pārliecību: *ja kaut kas šķiet neiespējams*, tad to var izdarīt. Viņas dzimtajā itāļu valodā: *"Se sembra impossibile, allora si può fare."*

Tāds bija arī Eiropas Savienības dibinātāju gars, un tāds ir **Eiropas jaunās paaudzes gars**. Tāpēc gūsim iedvesmu no Bebes un visiem jauniešiem, kuri maina mūsu priekšstatus par iespēju robežām.

Kuri mums apliecina, ka tu vari būt tāds, kāds vēlies būt. Un ka vari *sasniegt* visu, par ko tev ir *pārliecība*.

Cienītās deputātes! Godātie deputāti!

Šī ir Eiropas *dvēsele*.

Šī ir Eiropas *nākotne*.

Veidosim to kopā stiprāku.

***Viva l'Europa*. Lai dzīvo Eiropa!**

SPEECH/21/4701